
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 10/6(102), 69-71

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i sprawiedliwości socjalistycznej. W staraniach obrońcy o wyjaśnienie osobowości oskarżonego ujawnia się społeczne znaczenie, wychowawcza rola i szlachetna treść zawodu adwokackiego. Dlatego słusznie wymaga się od osoby, której powierzono pełnienie tych funkcji, posiadania nie tylko wiedzy prawniczej i doświadczenia, ale i wysokiej świadomości społecznej oraz silnego poczucia obowiązku społecznego i zawodowego.

Tłumaczył M. PRZYBYŁOWSKI

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. PRACA SPOŁECZNA ADWOKATURY

(uchwała Prezydium NRA z dnia 12 maja 1966 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po zanalizowaniu materiałów z dyskusji na naradzie adwokackiego aktywu w pracy społecznej, odbytej z udziałem przedstawicieli licznych organizacji społecznych w dniu 12.III.1966 r., z zadowoleniem stwierdza poważne zaangażowanie się adwokatów w pracy społecznej. Jednocześnie w toku dyskusji uwidocznione zostały pewne braki wskutek nieposiadania przez rady adwokackie pełnego rozeznania co do zapotrzebowania na pracę społeczną adwokatury.

Prezydium NRA widzi konieczność a jednocześnie możliwość pogłębiania i poszerzania pracy społecznej przez adwokatów. Praca społeczna adwokatów — przy zachowaniu pełnej jej dobrowolności i uwzględnieniu osobistych zainteresowań adwokatów — może i powinna być przez samorząd w sposób racjonalny inicjowana i kierowana na te wycinki działalności, w których zachodzi społeczna potrzeba takiej działalności i w których praca adwokata jako działacza społecznego jest konieczna.

Prezydium NRA uznaje za celowe szersze włączenie się adwokatury w pracę i realizację zadań Frontu Jedności Narodu, masowych organizacji społecznych i młodzieżowych oraz organizacji i instytucji, w których zachodzi społeczna potrzeba pracy działacza-adwokata.

W związku z powyższym Prezydium NRA postanawia:

- 1) zwrócić się do rad adwokackich o:
 - a) nawiązanie bezpośrednich kontaktów z kierownictwem instytucji i organizacji społecznych dla ustalenia kierunków działalności i zadań w społecznej pracy adwokatów,
 - b) mobilizowanie najszerszych kręgów adwokatów do społecznej aktywności,
 - c) analizowanie społecznej aktywności adwokatury na terenie izby i popularyzowanie doświadczeń i osiągnięć;

- 2) zobowiązać Komisję Pracy Społecznej przy Prezydium NRA do:
 - a) porozumienia się z centralnymi władzami instytucji i organizacji społecznych dla ustalenia ogólnych kierunków działalności adwokatów w tych organizacjach i przedstawienie tych projektów Prezydium NRA,
 - b) okresowego informowania Prezydium NRA o zaangażowaniu i wynikach pracy społecznej adwokatów.

2. PRACA SPOŁECZNA ADWOKATÓW W ZRZESZENIU PRAWNIKÓW POLSKICH

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 12 maja 1966 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po przyjęciu do wiadomości ustaleń Komisji Pracy Społecznej przy NRA co do kierunków pracy adwokatów w Zrzeszeniu Prawników Polskich i po analizie dotychczasowego zaangażowania adwokatów w tej pracy,

p o s t a n o w i ł o :

1. uznać, że znaczna część adwokatów aktywnie uczestniczy w realizacji zadań ZPP;
2. postulować włączenie się ogółu adwokatów do organizacyjnej i społecznej pracy w ZPP, a w szczególności przez:
 - a) udział w pracy poszczególnych komisji problemowych (prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, radców prawnych itp.),
 - b) udział w akcjach prowadzonych przez ZPP (popularyzacja prawa, poradnictwo, wykłady i odczyty w zakładach pracy, na wsi itp.),
 - c) udział w akcji szkoleniowej w charakterze prelegentów itp.;
3. poszerzać i pogłębiać formy współpracy między organami samorządu adwokackiego a ZPP dla kształtowania postawy społeczno-politycznej prawników, w szczególności adwokatów.

3. KIERUNKI PRACY SPOŁECZNEJ ADWOKATURY W NIEKTÓRYCH ORGANIZACJACH SPOŁECZNYCH

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 12 maja 1966 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej przyjęło do wiadomości ustalenie Komisji Pracy Społecznej przy Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej co do kierunków pracy społecznej adwokatury w Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Harcerstwa Polskiego, Polskim Komitecie Pomocy Społecznej, Lidze Kobiet oraz przy Komisjach Badania Zbrodni Hitlerowskich.

4. ADWOKATOWI NIE WYKONUJĄCEMU ZAWODU PRZYSŁUGUJĄ PRAWA ZWIĄZANE Z PRZYNALEŻNOŚCIĄ KORPORACYJNĄ I JEST POŻĄDANE, ŻEBY MIAŁ ON SIEDZIBĘ NA TERENIE IZBY SWEGO STAŁEGO ZAMIESZKANIA I BYŁ JEJ CZŁONKIEM

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16 marca 1966 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w Y z dnia 16 marca 1966 r. odmawiającej wyrażenia zgody na przeniesienie siedziby z Z do Y,

postanowiło:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w Y zmienić i wyrazić zgodę na przeniesienie siedziby adw. X na teren Izby Y-skiej do Y, przy czym w razie wyrażenia przez adw. X zamiaru wykonywania zawodu siedziba ta nie musi być miejscem wykonywania praktyki.

Uzasadnienie

Adw. X, ur. 13.IV.1890 r., członek Izby Z-skiej, jest obecnie rencistą i nie wykonuje zawodu ani też nie zajmuje stanowiska radcy prawnego. Po uzyskaniu zezwolenia na stałe zamieszkanie w Y i po faktycznym zamieszkaniu w Y u syna zwrócił się on do Rady Adwokackiej w Y o wyrażenie zgody na przeniesienie siedziby do Y „bez prawa wykonywania zawodu”.

We wniosku tym podnosi, że nie ma nadal zamiaru wykonywania zawodu, pragnie jednak korzystać z przysługujących adwokatowi uprawnień (udział w wyborze delegatów, możliwość zostania delegatem na zgromadzenie delegatów), których nie może realizować w Izbie Z-skiej, mieszkając stale w Y.

Rada Adwokacka w Y uchwałą z 16.III.1966 r. wniosek adw. X załatwiła odmownie.

Rozpatrując sprawę na skutek odwołania adw. X od tej uchwały, Prezydium NRA zważyło, co następuje:

Odwołanie trafnie podnosi, że adwokatowi nie wykonującemu zawodu również przysługują prawa związane z przynależnością korporacyjną, a ich realizacja jest nader utrudniona w razie zamieszkiwania poza terenem izby, której jest członkiem. Pożądane jest zatem, żeby adwokat nie wykonujący zawodu miał siedzibę na terenie izby swego stałego zamieszkania i był jej członkiem.

Skoro adw. X zamieszkał na stałe w Y, słuszne jest przeniesienie jego siedziby do Y, zwłaszcza że nie zamierza on wykonywać tam zawodu. W tych warunkach nie wchodzi w grę zastrzeżenie co do niezwiększania i tak już nadmiernej liczby adwokatów wykonujących zawód w Izbie Y-skiej.

Zgodnie ze stanowiskiem odwołującego się należało jednak zastrzec, że przeniesienie jego siedziby do Y nie może dotyczyć wykonywania przez niego tam praktyki.